

poslednjih lét nam je to bolezin hujši naključilo, ktera bo spet prešla, kadar bo to vreme zginilo. — Bog daj, de bi bile resnične te besede!

(Frankfurter Blatt.)

Kmetijska šola za mlade in stare.

(Dalje.)

Začeli bomo, kakor smo unidan obljubili, kmetijsko šolo z razlaganjem

Pomnoženja sadežev sploh.

Vsi sadeži sploh se dajo pomnožiti (ploditi) na dve viži: ali po semenu ali pa po pópkih ali berstji. Pogovorili se bomo tedej, dragi bravci, prvič od semenskiga pomnoženja ter bomo razložili vse, kar je vediti potreba

Od semen sploh.

Séme se vseje ali na tisti kraj, kjer ima pozneje sadež rasti, cveteti in sad donesti; ali pa na gnojne in semenske gredice ali sadiša, kjer sadež le toliko časa ostane, de se nekoliko obraste, potem pa se na drug kraj presadí, kjer ima pozneje sad donesti. Pervo ravnanje se imenuje navadno sejanje, drugo pa presajanje. Narpoprej bomo tedej govorili

Od navadniga sejanja.

Séme je zerno, iz kteriga druge semena enačiga plemena prirastejo. Na njivi tedej, ktero si z ječmenam obsejal, ne moreš upati pšenice žéti. Séme da le zerno sebi enako. Kakor se je kruh v roki Jezusovi pomnožil, ko je v pušavi s peterimi ječmenovimi hlebi pet tavžent ljudi nasitil, tako se tudi zerno na njivi po Božjim blagoslovu pomnoži in nam ljubi kruh donese.

Vsako zerno obstoji iz dveh delov: iz cime in moke, ktere pa zna kemija, kakor ste slišali, še v več daljnih delov ločiti; cima in moka ste s kožico ali lupino povite. Cima ima dvoje v sebi. Kadar se namreč oživi in se začne premikovati, gré eno vùn iz zemlje, drugo pa v zemljo noter. Tistimu, ktero iz zemlje vùn pride, se zelenje ali zelenjad réče, iz kteriga slama, klas i. t. d. priraste; uno pa, ktero v zemljo gré, so koreninice. Berž ko se to dvoje v semenskim zernu oživi, potrebuje svojo rejo in svoj živež. Iz česar se pa redita, dokler sta še zaperta v lupini? Ona se redita od moke. Kadar je moka povžita, póči koža, zelenje gré iz zemlje vùn, koreninice pa v zemljo; zelenje iše in dobí svojo rejo po svoji natori v zraku, koreninice pa jo išejo in dobijo v zemlji. Zató se vidi, de eno pléme semenskiga zerna lupino verh zelenja prazno vùn prinese, pri družih pa pri koreninica h obleži. Pri vsacim semenskim zernu se to godí, kar pri pišancih v jajcu. Piše se v jajcu od beljaka redi, kadar tega zmanjka, prekljuje lušino, zleze vùn in svoj živež na zemlji iše. Takó se cima in koreninice v semenskim zernu rodijo od moke; kadar je ni več, póči lupina in one morajo svojo rejo zunej lupine iskati.

Iz tega se óčitno vidi, de vsako zerno za seme ne veljá. Pri semenskim obdelovanji mora tedej umni kmetovanec gledati 1) na pravo séme, 2) na umno pripravljanje semen, 3) na čas, ko ima séme v zemljo priti, 4) na pravno méro semen in 5) kako gré séme sejati. Kdor eno ali drugo teh ravníl v nemar puša, ne zasluži iména umniga kmetovavca, temuč le kmetiskiga mojstra-skaza.

(Dalje sledi.)

Letina v Savinskim okrogu na Stajarskim. *)

Letina se mi zdi, se je lani po celi Slovenii nekako enako obnašala. Ako en pridelek drugimu primerimo, bomo mogli réci, de je nekaj slaběji bila, ko predlanjska, de si so ravno nektere réci po samim bolje storile ko predlanjskim. Čuda jabelk bo storilo, de ne bodo ljudjé stradali, drugači menim, bi se pa bili komej lakote vbrani. Jabelka so mende po celi Evropi tako obrodile, de jih nihče ne pomni toliko. Po Savinskim so jih toliko imeli, de niso vedli kam ž njimi, so jih sušili, za pijačo tolkli, in še jih je toliko ostalo, de nekteri nima dosti prostora za nje. Nekteri ž njimi pridno živino redijo. Korún (krompir), če ga še tudi pomanjkuje, je vunder vsaj nekaj bolj storil, ko predlanjskim. V zemlji ga je sicer še manj bilo, tudi drobnej je bil, tode gnjil ni tako čez silo ko predlanjskim, de so ga eni koj na njivi pustili, kér je bil vés od kraja gnjil; lani je bilo k večimu tretji del takó gnjiliga, de bi ga bilo le na njivi pustiti; sploh se je dal pa vés porabiti. Kteri smo si ga kmalo od kraja v 3 déle razdelili, de smo čisto zdraviga na en kup, močno gnjiliga na drugi kup, in malo nagnjitiga zopet posebej spravili, ne bomo skorej lanjskiga pridelka ne zernica zgubili. Močno gnjiliga so kmalo od kraja svinje dobile, in se pri njem dobro redile; potem je prišel za svinsko pičo nekoliko nagnjiti na versto; čisto zdrav bo pa za ljudi in za séme. V bolj péšnati zemlji, in kjer mu niso spomladi vnovič nič pognojili, se je še nar bolje obnesel; v ilovki in na nov gnoj vsajen je pa močno gnjil.

Kako so se razni pridelki v naših krajih obnesli, ne morem ložej pokazati, kakor če jih pridelkam predlanjskiga léta primérim. Če bi bil imel kdo naslednic popisanih pridelkov predlanjsko léto 15 mernikov, véder, centov, funtov i. t. d. je imel lani na ravno tolikim prostoru: pšenice 12, réžis 8, ječmena 12, ovsa 15, ajde 12, turšice 18, prosa 17, korúna 16, korenja 15, répe 15, zelja 17, fizóla 20, bóba 12, leče in kihre 15, jabelk narmanj 150, brušek 60, oréhov 12, češpelj 12, vina 10, sená 10, otave 9, buč 20. To je sploh réčeno, in sploh bo tudi obstalo; po samim se bo pa tam pa tam že nekolik, in vmés tudi velik razloček našel. Repo so nam sploh gosenice požerle; kjer so jo pa zgrešile, jo je dosti kot predlanjskim. Po hribih so imeli lani polne češplje, malo manj ko predlanjskim po polji; ali po ravnini jih lani skoraj nič ni bilo.

Strah, ki je ljudjé predlanjsko léto zavoljo korúnove gnjilóbe obšel, se je začel manjšati. Dozdéva se nam, de bo ta zlahtni sad zemlje scasama zopet dober in rodoviten kakor v popreznih létih, kér je že lani bil precej bolji ko predlanjskim.

Obertniške réci.

Gospá baronovka Zoís, vlastnica mnogih fužin na Gorenskim, je po sklepu c. k. dežel'niga poglavarstva od 11. grudna pretečeniga léta dobila pravico v Bistriških fužinah v Bohinu vsake baze vlito in kovaško železje, kakor tudi lično jeklenino in mnoge priprave za mašine izdelovati in prodajati.

Strobah in pa česki kolovrat.

Čas je prišel, de se kolovrati ročno sučejo. Naši bravci že vsi dobro vedó, de česki kolovrat naše navadne delječ delječ prekosi, vedó pa tudi de mojster Unglert v Ljubljani nar boljši izdeljuje. Danes pa svojim bravcam še to oznamo, de je prvi mojster českiga

*) Nasledba v lanjskih Novicah oznanovane letine slovenskih krajev. Vredništvo.